

Dosarul nr. 2ra-729/20

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud.Alexandru Roșca)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. I.Grosu, A.Garbuz, A.Ciobanu)

ÎNCHEIERE

5 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Grigore Cazacu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Grigore
Cazacu împotriva Mariei Margarint cu privire la partajarea averii și încasarea
cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 7 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La data de 7 noiembrie 2017 Grigore Cazacu a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Mariei Margarint cu privire la partajarea averii și încasarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că terenul pentru construcții cu suprafața de
0,0504 ha, nr. cadastral xxxxxxxx.xxx, amplasat pe str. X.Xxxxxxx xx, mun. Bălți,
aparține cu drept de proprietate comună pe cote părți a câte ½ cotă lui Cazacu
Grigore și Maria Margarint. Faptul dat se confirmă prin certificatul eliberat la 7
iunie 2013 de Agenția Relații Funciare și Cadastru, Oficiul Cadastral Bălți.

În prezent, sectorul de teren se află în folosință comună, însă beneficiază doar
de aproximativ 0,016 ha, iar Maria Margarint beneficiază de aproximativ 0,034 ha.

A menționat că acțiunea a fost depusă sub influența unor circumstanțe
obiective și anume a cerut de nenumărate ori, începând cu luna iunie 2013, Mariei
Margarint să măsoare împreună terenul comun și să stabilească hotarele de comun
acord.

Începând cu luna octombrie 2016 s-a adresat Oficiului Cadastral Teritorial
Bălți pentru a trimite un specialist în scopul efectuării măsurărilor necesare și
stabilirea în natură a hotarelor de teren, însă, toate încercările nu au avut nici un
rezultat iar Maria Margarint nu dorește nici într-un mod să rezolve acest conflict
pe cale amiabilă.

A solicitat Grigore Cazacu admiterea acțiunii, împărțirea în natură cu stabilirea hotarelor terenului pentru construcții cu suprafața de 0,0504 ha, nr.cadastral xxxxxxxx.xxx, amplasat pe str. D. Xxxxxxxx xx, mun. Bălți, care aparține cu drept de proprietate comună pe cote-părți a câte ½ ideală pentru Maria Margarint și Grigore Cazacu.

Prin hotărârea din 17 iulie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central acțiunea a fost admisă, s-a partajat în natură bunul imobil teren cu nr. cadastral xxxxxxxx.xxx din mun. Bălți str. D.Xxxxxxxx xx, cu suprafața de 0,0504 ha, conform raportului de constatare a specialistului nr. 5564 din 3 mai 2019, cu atribuirea a ½ cotă-parte din imobilul dat lui Grigore Cazacu și anume partea hașurată cu culoarea verde, și ½ cotă-parte din imobilul dat Mariei Margarint și anume partea hașurată cu culoarea galbenă. S-a încasat din contul Mariei Margarint în beneficiul lui Grigore Cazacu cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în sumă de 1 515 lei, cheltuieli legate de eliberarea actelor de la Agenția Servicii Publice în sumă de 123 de lei, efectuarea Raportului de constatare în sumă de 1 460 de lei, și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

Prin decizia din 7 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Maria Margarint, s-a casat hotărârea din 17 iulie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În favoarea acestei soluții instanța de apel a reținut că, instanța de fond neîntemeiat și incorect a ajuns la concluzia de admitere a acțiunii, or, după cum rezultă din materialele cauzei, de către Grigore Cazacu nu au fost prezentate probe care ar confirma existența unei variate posibile de partajare în natură a terenului de pământ din str.Xxxxxxxx xx mun. Bălți.

În baza raportului de constatare a specialistului nr.5564 din 3 mai 2019 a bunului imobil amplasat în mun. Bălți, str. D. Xxxxxxxx xx nu sa concluzionat despre posibilitatea tehnică de partajare în natură a terenului pentru construcții cu suprafața de 0,0504 ha, cu nr. cadastral xxxxxxxx.xxx, fiind indicat că legislația permite stabilirea modului de folosință unor asemenea bunuri imobile din punct de vedere tehnic, fără a fi luate în calcul amplasarea construcțiilor de tip provizoriu cu caracteristicile solicitate în încheierea din 13 martie 2019. S-a concluzionat că legislația permite stabilirea modului de folosință.

Instanța de apel a menționat că, actele reviziei ori ale inspecțiilor departamentale, precum și raportul scris al specialistului, nu pot înlocui raportul de expertiză și nici exclude necesitatea efectuării expertizei în aceeași problemă.

La data de 2 martie 2020, Grigore Cazacu a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 7 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea cererii de recurs a indicat că concluzia instanței de apel este una eronată, ilegală și abuzivă menită să aducă atingere dreptului la un proces echitabil. Concluzia instanței de apel este neîntemeiată, fiind bazată pe date eronate care contravin probelor și înscrisurilor prezentate.

A solicitat Grigore Cazacu admiterea cererii de recurs, casarea integrală a deciziei instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

Examinând admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 24 martie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 6 aprilie 2020, Maria Margarint, reprezentată de avocatul Nicolae Dodon, a depus referință prin intermediul poștei electronice prin care a solicitat de a declara ca inadmisibil recursul depus de Grigore Cazacu.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Grigore Cazacu în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 7 noiembrie 2020, care a fost expediată în adresa participanților la proces prin intermediul oficiului poștal la data de 3 ianuarie 2020 și recepționată de către Grigore Cazacu la data de 13 ianuarie 2020 (f.d.106, 108). Astfel, calea de atac în ordine de recurs demarată la data de 2 martie 2020 de către Grigore Cazacu, este în interiorul termenului legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Grigore Cazacu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Grigore Cazacu în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei Curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de Grigore Cazacu nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul său cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Grigore Cazacu.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că, recursul declarat de Grigore Cazacu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Grigore Cazacu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu